Dosarul nr. 4-3187/2024
4-24148468-12-4-26122024

Hotărîre
în numele Legii

14 februarie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)
Instanța compusă din:
Președintele ședinţei, judecătorul Liudmila Beșliu
Grefier: Olga Topalov
cu participarea: apărătorului făptuitoruluiMoiseev Iurii, Șaban Viorel;
în lipsa: făptuitorului Moiseev Iurii și a agentului constatator Gîrlea Mihaela;
Examinând, în ședință publică, cauza contravențională intentată în privința făptuitorului Moiseev Iurii *născut la *****, IDNP ****** care se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 318[1] din Codul contravenţional, instanța de judecată,-

c o n s t a t ă :

Potrivit procesului verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 06 714916 din 18.12.2024, se atestă că, Moiseev Iurii la 15.12.2024, nu a executat intenționat cerințele ordinului de restricție de urgență cu nr.299 din 11.12.2024.

Astfel, acțiunile cet. Moiseev Iurii au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 318[1] din Codul contravenţional, adică „*Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.*"

Agentul constatator, în persoana lui Gîrlșea Mihaela privitor la care s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală, nu s-a prezentat în judecată, astfel potrivit prevederilor art.455 alin.(2) s-a dispus posibilă examinarea cauzei contravenţionale în absenţa agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Făptuitorul Moiseev Iurii, privitor la care s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală, nu s-a prezentat în judecată, prin urmare, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, potrivit căruia neprezentarea în şedinţă a făptuitorului, legal citat, fără motive întemeiate, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale, s-a dispus posibil ca examinarea cauzei să aibă loc în absenţa făptuitorului cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Apărătorul făptuitorului Moiseev Iurii, Șaban Viorel în ședința de judecată a solicitat încetarea procesului contravențional, menționând că fapta comisă nu constituie contravenție.

Audiind poziția apărătorului, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale aplicabile cazului, instanța de judecată consideră necesar de a-l recunoaște vinovat pe Moiseev Iurii, de săvârșirea contravenției prevăzute la art.318[1] din Codul contravențional din următoarele considerente:

Inițial, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanţa constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional.

Potrivit materialelor cauzei se atestă că, Moiseev Iurii la 15.12.2024, nu a executat intenționat cerințele ordinului de restricție de urgență cu nr.299 din 11.12.2024.

La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa

cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Norma art. 10 din Codul Contravențional, specifică că, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 375 din Codul Contravențional: (1) Persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În ședința de judecată instanţa a constatat că, vinovăția cet. Moiseev Iurii de comiterea contravenției imputate se confirmă prin probele acumulate și cercetate nemijlocit în cadrul examinării cauzei, acțiunile ultimului fiind corect încadrate în baza art. 318^1 Cod contravențional.

Circumstanțele date reies cert atât din constatările personale ale agentului constatator, dar şi din materialele acumulate imediat după comiterea faptei, inclusiv din informația primară de sesizare a poliției.

Mai mult ca atât, faptul dat reiese inclusiv din declarațiile părții vătămate date în fața agentului constatator, iar astfel, probele în ansamblu coroborează între ele, se susțin reciproc, fără inadvertențe, demonstrând consecutivitatea evenimentelor şi în concluzie comiterea certă a faptei contravenției de către Moiseev Iurii cu vinovăție sub forma intenției directe.

Astfel, în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „…în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă şi acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil” (Ruiz Torija împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, § 29; Papon împotriva Franţei (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea împotriva României, 15 februarie 2007, § 30).

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator, dar și a probelor acumulate, iar lui Moiseev Iurii i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, dar nu a fost răsturnată această prezumție de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură procesul-verbal cu privire la contravenție şi învinuirea adusă în drept, conform elementelor constitutive ale contravenției prevăzute în art. 318^1 din Codul contravențional, pentru ce Moiseev Iurii urmează să fie recunoscut vinovat.

Consecutiv, instanța mai precizează că potrivit definiției din art. 2 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, prin ordin de restricție de urgență se înțelege actul administrativ emis de poliție, prin care sunt aplicate măsuri de protecție menite să asigure înlăturarea imediată a agresorului din locuința familiei supuse violenței şi stabilirea unor interdicții prevăzute de lege, în vederea prevenirii repetării/comiterii actelor de violență, garantând astfel siguranță victimei şi altor membri ai familiei în locuința lor şi în afara acesteia.

La fel, conform art. 8 alin. (6) lit. f) al aceleiași legi, este prevăzut că organul de poliție, la nivel de structură specializată dispune eliberarea ordinului de restricție de urgență în privința agresorului dacă, din circumstanțele stabilite la locul faptei, ca urmare a evaluării riscurilor, există o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violență în familie şi/sau persistă un pericol iminent de repetare/comitere a acțiunilor violente, iar eliberarea ordinului de restricție de urgență se efectuează conform dispozițiilor art. 121 din aceiași lege.

Prin urmare, în temeiul probatoriului prezentat, instanța de judecată consideră constatat faptul că Moiseev Iurii nu a executat restricțiile impuse prin ordinul de restricție de urgență nr.299 din 11.12.2024, act care a fost emis în temeiul prevederilor legii enunțate anterior, și adus la cunoștința făptuitorului contra semnătură.

Totodată instanța atestă că, procesul-verbal a fost întocmit în prezența făptuitorului Moiseev Iurii, care nemijlocit a semnat procesul-verbal neinvocând careva obiecții, fapt ce denotă că ultimul a recunoscut vina în cele imputate.

Conform art. 318[1] Cod contravențional, ” *Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.”.*

Reieșind din probele acumulate instanța de judecată atestă că, comiterea faptei imputate se confirmă prin cumulul probelor anexate la dosarul contravențional.

La aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei, cât şi de circumstanţele atenuante şi cele agravante.

Necesită de ţinut cont şi de scopul legii contravenţionale, care constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

Astfel, instanţa a constatat că în acţiunile lui Moiseev Iurii sunt prezente semnele contravenţiei prevăzute de art. 318[1] Cod contravenţional, fapt pentru care a ajuns la concluzia rezonabilităţii de aplicat în privinţa acesteia în baza art. 318[1] Cod contravenţional a unei sancțiuni contravenționale cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantumul de 45 de ore.

Călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1), pct. 1) lit. b), art. 421, art. 460, art. 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată, –

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaște vinovat Moiseev Iurii *născut la *****, IDNP ****** de comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (*patru zeci și cinci*) de ore.

Se explică lui Moiseev Iurii că, în conformitate cu art. 37 alin. (6) din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această

sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 (*două*) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător *Liudmila Beşliu*